

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wiemer & Trachte GmbH w upadłości likwidacyjnej

Strona przeciwna: Zhan Oved Tadzher

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium wszczęto postępowanie upadłościowe, do orzekania w przedmiocie powództwa o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej upadłego, opartego na upadłości i skierowanego przeciwko stronie pozwanej, która ma statutową siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, ma charakter wyłączny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Hellenische Republik / Leo Kuhn

(Sprawa C-308/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 1 – Pojęcie „spraw cywilnych i handlowych” – Obligacje wyemitowane przez państwo członkowskie – Udział sektora prywatnego w restrukturyzacji długu publicznego owego państwa – Jednostronna zmiana z mocą wsteczną warunków emisji obligacji – Klauzule wspólnego działania – Powództwo wytoczone przeciwko państwu przez wierzycieli prywatnych będących posiadaczami tych obligacji jako osoby fizyczne – Odpowiedzialność państwa za działania lub zaniechania w wykonywaniu władzy publicznej (acta iure imperii)

(2019/C 16/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hellenische Republik

Strona przeciwna: Leo Kuhn

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że spór, taki jak stanowiący przedmiot postępowania głównego, dotyczący powództwa wytoczonego przez osobę fizyczną, która nabyła obligacje wyemitowane przez państwo członkowskie, przeciwko temu państwu, celem zakwestionowania wymiany tychże obligacji na obligacje o niższej wartości, narzuconej tej osobie fizycznej przez ustawę przyjętą przez ustawodawcę krajowego w wyjątkowych okolicznościach, na mocy której to ustawy rzecone warunki emisji zostały zmodyfikowane jednostronnie i z mocą wsteczną poprzez wprowadzenie klauzuli wspólnego działania, umożliwiającej większości posiadaczy obligacji narzucenie takiej wymiany obligacji mniejszości posiadaczy, nie jest objęty zakresem pojęcia „spraw cywilnych i handlowych” w rozumieniu przywołanego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.